

בש"פ 7853/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7853/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע בתיק
פע"מ 18713-11-21 שניתנה ביום 10.11.2021 על
ידי כבוד השופט ג' גדעון

תאריך הישיבה: י"ט בכסלו התשפ"ב (23.11.2021)

בשם העורר: עו"ד אורי דייגי
בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סידי

החלטה

1. ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ג' גדעון) מיום 10.11.2021 בפע"מ 18713-11-21, שבה הוארך בשנית צו הפיקוח והמעקב שהוצא כנגד העורר, בהתאם לסעיף 14(ב) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: החוק).

2. העורר הורשע בעבירת מעשה סדום, לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, וכן בעבירת ניסיון למעשה סדום, לפי סעיפים 25 ו-347(ב) לחוק העונשין, בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין. העבירות בוצעו ביום 5.11.2012 כלפי קטין כבן 13. בית המשפט המחוזי השית על העורר בגזר דינו מיום 21.1.2015 עונש מאסר בפועל של שש שנים החל מיום מעצרו ב-12.11.2012, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן, אך לאחר התערבות בית משפט זה, הופחת עונש המאסר בפועל לחמש שנים (ע"פ 1573/15 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2015)).

3. עם שחרורו ממאסר, ביום 11.11.2017, הוצא נגד העורר צו פיקוח למשך שלוש שנים עד ליום 11.11.2020 (להלן: הצואו צו הפיקוח). בצו נקבעו התנאים הבאים: חובת שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח; איסור על יצירת קשר עם קורבן העבירות; איסור על יצירת קשר או שהייה ביחידות עם קטינים, למעט קטינים קרובי משפחה, שעמם רשאי להיפגש בנוכחות בגיר; איסור על צריכת סמים; ואיסור לעבוד בעבודה המאפשרת קשר וקרבה לקטינים, בין אם בתמורה ובין אם בהתנדבות.

4. בהמשך הגישה המשיבה בקשה להארכת צו הפיקוח לתקופה של 24 חודשים נוספים. בהחלטתו מיום 22.10.2020, בית המשפט קבע, בהסכמת בא כוח העורר, כי צו הפיקוח יוארך ב-12 חודשים נוספים בלבד, עד ליום 11.11.2021. את החלטתו סמך בית המשפט על הירידה ברמת מסוכנותו של העורר, התרשמות מעריך המסוכנות והעובדה כי המסקנה בעניינו של העורר מבוססת בעיקר על התנהגותו והרשעותיו מלפני זמן רב. בשולי ההחלטה, נכתב "כמובן שהמשיבה יכולה לבקש הארכת צו הפיקוח האמור בתום התקופה ובהתאם להערכה של היחידות המקצועיות".

5. בהערכת מסוכנות שנערכה לעורר ביום 18.10.2021 צוין כי העורר בשנות השישים לחייו, בעל 100% נכות פיזית בשל מחלת ריאות קשה; מכחיש את העבירות שבהן הורשע, ונעדר אמפתיה כלפי הקורבן; יוצר רושם לא אמין ומאופיין באדישות לזולת ומיקוד בצרכיו. בנוסף, צוין כי בשנה האחרונה נפתח לעורר תיק פלילי בגין עבירות מין, אך זה נסגר מחוסר ראיות. עם זאת, צוין כי מדובר "ח יחידת הפיקוח, מחודש יולי 2021, עלה כי לא נרשמו הפרות של צו הפיקוח. לנוכח האמור, נקבע כי רמת המסוכנות של העורר היא בינונית-נמוכה.

6. ביום 8.11.2021 הגישה המשיבה בקשה להארכת צו הפיקוח של העורר ב-12 חודשים נוספים, באותם תנאים. בדיון שהתקיים ביום 10.11.2021, בא כוח העורר התנגד להארכת צו הפיקוח, בציינו, בין היתר, כי לנוכח מאפייניו של העורר, ובעיקר בשל הכחשת העבירה, מעריך המסוכנות לא יכול היה לקבוע רמת מסוכנות נמוכה, כך שאין ליתן משקל של ממש לרמת המסוכנות בינונית-נמוכה שנקבעה לעורר.

בהחלטתו מאותו היום, בית המשפט קיבל את הבקשה והורה על הארכת צו הפיקוח למשך שנה נוספת, עד ליום 10.11.2022. בית המשפט ציין, בין היתר, כי מסוכנותו של העורר כפי שנלמדת מהערכת המסוכנות לא פחתה מאז מתן ההחלטה הקודמת בעניינו, וכי המגבלות שונתרו במסגרת הצו אינן מגבילות אותו באופן קיצוני, ונדרשות כדי להגן על הציבור.

מכאן הערר שלפניי שבמסגרתו חזר העורר על טענותיו.

7. על תכליתו של החוק עמד בית משפט זה פעמים רבות, ולא אחזור על הדברים. בתמצית, תכליתו המרכזית של החוק היא להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין חוזרות באמצעות פיקוח ומעקב על עברייני מין (ראו, מבין רבים, בש"פ 373/21 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 17 והאסמכתאות שם (27.1.2021)). מטרת המגבלות הקבועות בצו הפיקוח היא לצמצם את האפשרות כי העורר יחזור לסורו ויבצע עבירות מין כלפי קטינים. היקף המגבלות על ציר הזמן והמקום הם פועל יוצא של מלאכת האיון שבין האמצעים הנדרשים לאיון מסוכנותו של עברייני המין והגנה על הציבור לבין השמירה על זכויותיו. במסגרת זו, על בית המשפט להביא בחשבון את מכלול הנסיבות של עברייני המין שלפניו.

8. במקרה דנן, חלפו כתשע שנים מאז ביצוע עבירת המין, וארבע שנים ממועד שחרורו של העורר ממאסר, מבלי שהעורר הסתבך מאז בעבירת מין נוספת או בעבירות אחרות. לעורר אין עבר פלילי קודם בתחום עבירות המין (להבדיל מעבירות סמים ורכוש) ובמשך כל ארבע השנים שבהן הוא נמצא בפיקוח, לא נרשמה לחובתו ולו הפרה אחת של הצו. לכך יש להוסיף את גילו המתקדם של העורר, את מצבו הבריאותי ואת השינוי באורחות חייו, כאשר בעקבות חזרתו בתשובה הוא מתמקד בבית הכנסת ובבית. בבקשה הקודמת להארכת תוקפו של צו הפיקוח, האריך בית המשפט המחוזי את צו הפיקוח בשנה אחת בלבד חלף השנתיים שהתבקשו, ודומה כי בכך "אותת" כי בהיעדר שינוי נסיבות, אין מקום להארכה נוספת של הצו. ככלל, תקופת פיקוח של חמש שנים היא התקופה המירבית שהחוק מתיר, למעט חריגים כאלה ואחרים. לנוכח האמור לעיל, ובהינתן כאמור שמדובר בעבירת מין יחידה שנעברה לפני תשע שנים ומבלי שהעורר ביצע מאז עבירות כלשהן או הפר את תנאי הפיקוח, איני סבור כי המקרה דנן מצדיק הארכת צו הפיקוח עד לתקופה המכסימלית.

9. סוף דבר שהערר מתקבל ואני מורה על ביטול צו הפיקוח.

ניתנה היום, כ"א בכסלו התשפ"ב (25.11.2021).

ש ו פ ט